

Finantsministeren: Spørgsmaalet om den udenlandske Statsgjælds Regulering og om Udstedelsen af eensformige Obligationer samt den mullige Tilsløining af Coupons paa disse er jo et temmeligt omfattende Spørgsmaal, hvilket, hvis det i sin Tid maatte besvares i den Retning, at man fandt det hensigtsmæssigt deels at inddrage de allerede nu i Omløb værende hoist forskjellige Papirer og deels at forsyne de nye Obligationer med Coupons, vilde medføre et stort og byrdesuldt Arbejde for vedkommende Departementer under Ministeriet. Det har allerede for længere Tid tilbage været gjort til Gjenstand for Overveielse; Resultatet af denne blev imidlertid, at Sagen stillede i Vero indtil videre. Min Opmærksomhed har allerede været henledet paa denne Gjenstand, og jeg har ladet Sagen paanytage frem, og ønsker at forsøge, hvorvidt der kunde gjøres Noget i den af den ærede Rigsdagsmand antydede Retning.

Da ikke flere begjærede Ordet, færed man til Afstemning, hvorved

Lovforslagets § 20 (see Anhang Sp. 740) vedtoges eensstemmigt med 41 St.

Derefter sattes § 21, Pensionsvæsenet, under Forhandling, og, da Ingen begjærede Ordet, gik man strax over til Afstemning, hvorved

Lovforslagets § 21 (see sammesteds) vedtoges eensstemmigt med 42 St.

Derefter sattes § 22, Udenrigsministeriet, under Forhandling.

Lehmann: Jeg har allerede tilladt mig at udtale, at jeg ikke lagtede at stille noget Ændringsforslag til Finantsloven, og hvorfor jeg ikke gjorde det. Jeg har derfor i Grunden liden Opfordring til at gaae ind paa en Discussion, der ikke tilsigter noget directe praktisk Niemed, især, da ved et saa omfattende Bærf som Finantsloven en saadan Discussion under de nærværende Forhold ikke paa nogen Maade kunde blive fyldestgjørende. Jeg kan imidlertid ikke votere denne Sum uden at udtale det Ønske, at den nærværende Regjering ibetmindste vil gjøre sig sin bedste Flid for at indfri en Gjæld, den har modtaget ikke blot fra sine nærmeste Forgængere, men som en meget gammel Gjæld, idet det er min Overbeviisning, at der ikke er nogen Bestyrelsesgreen i Landet, der er saa svagt forsynet med gode og brugbare Kræfter som det udenlandske Departement, navnlig ved Repræsentationen uden for Landet, og vi have jo haad de meest slaaende Beviser paa, hvilken overordenlig Indflydelse paa Landets Bee og Vel en saadan Mangel kan have. Jeg skal paa ingen Maade her indlade mig paa videre at møttvære en Sætning, hvorom jeg troer Alle ere enige, men jeg skal kun anføre specielt, at det, der forekommer mig meest uheldigt, er, at netop den hele yngre Oppært, der engang skal indtræde i de vigtigere Poster, er i denne Henseende mindst lovende. Og dog er det Poster, hvori de kunne gjøre Landet ubodelig Stude eller ibetmindste ikke nogen Nytte.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved

Lovforslagets § 22 (see Anhang Sp. 740) vedtoges eensstemmigt med 43 Stemmer.